

Mini sehr verehrte Dame und Herre, liebe Pedro:

E literarischi Laudatio vome redefreudige Schportreporter: Chan das guet gaa?
Wer isch nur uf so-n-en Idee choo? Und werum? Da gits eigetlich nur eis
Verbindigsschtuck: De Goalie bin ig!

Natürlich han au ich das Buech gläse, natürlich wie-n-en Fuessballreporter. Dää weiss jo am Samschtig genau, wie s Schpiil am Sunntig uusgaat, und er weiss am Määntig no genauer, wieso das alles ganz andersch use choo isch. Guet, aber dää Fall is ch jo klar gsii Im Mani Matter sim Lied «Heidi, mir wei di beidi» buuled en Goalie und en Dichter um s schööne Heidi. De Goalie günnt, de Dichter gaat leer uus. Und jetzt also namall s gliich unglücklich Dicher-Goalie-Liebesduell mit em gliiche logis che Uusgang. Drumm de verzwiiflet Uusruef vom Dichter Pedro Lenz: De Goalie bin ig!!

Es isch im Buech natürlich alles ganz andersch

Bi de schööne Fanny hani defür ersch ganz am Schluss gmerkt, uf was es uselauft. Nämlich tupfegliich wie bim Abba-Musical «Mamma Mia». Ui, hoffentlich händ all das Buech scho gläse, susch wär das jetzt nämlich en sogeniente Spoiler gsii.

Und bim «Primitivo» hät de Hauptdarschteller zum Glück nie innere Beiz «Fräulein, no es Bier» zunnere Serviertochter -- Entschuldigung! -, zum ene wiibliche Bedienigspersonal gruefe. Das wär e schööni Kataschtrophe gsi. Guet, Volkes Scttimme hetti dää Satz waarschiinli duregaa laa, nid aber die Scttimme aus Volketswil,. z Volketswil sitzt jo im Fuessball de de VAR, de Video Assistant Referee, und im Rüümli näbetzue gits sicher au no en GAR, de Gender Assistent Referee. Das hetti de GAR ganz und gar nid duldet. So n en halbgaare Ussdruck. Da hetti de Autor no lang chönne säge, so redid halt t Lüüt i de Beiz und dene ufs Muul luege machi sin Sctil so prägnant. Das hetti bim GAR gar nützt, da hetti me di ganz Uusgaab müese ischtampfe.

Und das wäär bi dem wunderbare Buech würklich seer schaad gsii.

Em Pedro Lenz sini Gschichte sind nämlich nid nur seer guet gschribe, sondern au sehr guet zum Läse. Ich han natürlich wie waarschiinlich di meischte, zersch tänt, schwyyzertüütsch läse werdi sicher echli müehsam. Das isch dänn erschtuunlicherwiis überhaupt nöd de Fall gsii. Es Verdienscht vom Autor: Er hät eus nid wele e Lektion i lupereinem möglichscht extremem Lehrbuech-Bärntüütsch us emn 19. Jahrhundert erteile. sondern eifach e Gschicht in Mundart und Umgangsschpaaach verzelle. De Pedro Lenz will nöd bewunderet, er will verschtande werde. Dadefür beschte Dank!

Für die, wo immer nochli skeptisch sind wägem Läse uf Schwiizertüütsch. Es hilft echli, wämme de Teggscht luut vor sich hii list, also echli gschprööchig isch. Waarschiinlich han ich drumm so wenig Müeh ghaa...

Ja, so wie mir Schwiizer di meischte andere Dialäkt sofort verschtönnd, so chömmen si au sofort läse, wämmers nur probiered. Und genau so soll es Schwiizertüütsches Buech au sii.

Und wer häts erfunde? De Pedro! En Schpanier! Also guet, wenigschtens en halbe Schpanier. Eine vo Langeta! Das isch die Gmeind, wo b i de Wahle und Abschmittige immer genau so entscheidet wie t Schwiiz insgesamt. Gmeind, wo immer genau eso wäält und abgschimmt wie t Schwiiz als Ganzes, churz, di absolut durchschnittlich Schwiizer Gmeind. Und genau vo daa chunnt also en überdurchschnittliche Schriftschteller, wo Überdurchschnittlichs für t Schwiizer Mundartliteratur gleischtet hät. Isch das nöd en Witz?

Das passt jo guet, will: De Jonathan Swift Priis isch jo e literarischt Uuszeichnig für Satire und Humor. Drumm hät me mir au gseit, ich mües im mim Vortrag nöd literarisch sii, nume echli luschtig.

Literatur-Witz känni aber leider nur eine:
En Schriftschteller gaat a sinnere Lieblingsbeiz verbi...
Das isch im Fall scho de ganz Witz gsii.